

SPOJ NÁS V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ SPIRITUALITY

50 LET OD VZNIKU INSTITUTU SCHÖNSTATTSKÝCH RODIN

Milí schönstaťáci,

Institut rodin slaví jubileum a ne bezvýznamné. Před 50 lety P. Kentenich potvrdil naše založení. Celou tu dobu se stále více rodin po celém světě snaží o naplňování jeho myšlenek a ideálů. I proto bychom se s vámi rádi podělili o vzpomínky na ony počátky. Jsme přesvědčení, že je vždy důležité vracet se ke kořenům, kořeny znát a nejen znát, ale žít z nich. Vždyť vyrůstají vždy na myšlenkách, slovech a ideálech našeho zakladatele.

Náš otec a zakladatel P. Kentenich založil 4 sekulární instituty (Mariiny sestry, 2 kněžské instituty a Paní ze Schönstattu), než odešel do Dachau. Těžkosti koncentračního tábora snášel s myšlenkou na další dva, které mu ještě chyběly k plnosti díla. Založení Díla rodin 16. 7. 1942 bylo uskutečněno se záměrem vzniku institutu jako nosné a hybné společnosti pro schönstattské rodiny. P. Kentenich říkal, že tato událost je plodem 20. ledna 1942.

„Tam – v tomto městě „pohanů, bláznů a smrti“, jak později lágr nazval, ho mimo jiné zaměstnávaly myšlenky na Laické společenství mužů (pozdější sekulární Institut Mariiných bratrů) a na Institut rodin. Přitom

rozhodující pro něho byly tyto dvě otázky:

- a) Jak vypadá křesťanské manželství a rodina, jsou-li prakticky prožívány?
- b) Jsou křesťanské manželství a rodina v dnešních podmínkách v církvi a ve světě ještě prakticky možné?

„Odpověď zněla: prostřednictvím zřízení Institutu rodin, v němž laikové na své prapory vepíší katolický ideál manželství a rodiny a budou se je snažit uskutečňovat v praktickém všedním dni svého rodinného života. Tento Institut P. Kentenich nejprve pojmenoval „Dílo rodin“, tj. název, který byl později používán v širším smyslu pro označení celého hnutí rodin, které se – jako ostatní Schönstattské dílo – člení na Ligu, Svaz a Institut.“ (N. Martin – Dr. Friedrich Kühr)

Dr. Fritz Kühr, s nímž P. Kentenich strávil v Dachau mnoho času, první novic Institutu Schönstattských rodin odjel po skončení války za svou ženou do Brazílie, onemocněl rakovinou a

v roce 1950 zemřel. Myšlenky na společnost sekulárního institutu se ale nevzdal a nabídl za ni Panně Marii svou nemoc i umírání.

V roce 1951 P. Kentenich odchází do Millwaukee, a Schönstattské hnutí má na dlouhá léta vedení, které se zakladatelem komunikovat nesmí.

V této situaci roste v srdcích některých rodin touha po životě v manželství a současně zasvěcení se Bohu. Modlí se za to společně všechny již konstituované složky Díla rodin. Počátkem 60. let se rozhodují první 4 páry jednoho svazového kurzu pro cestu institutu, brzo jich je 11 a institut se pod vedením P. Ticka začíná utvářet v létě 1964. Kromě napojení na myšlenky a touhu zakladatele, jsou tyto rodiny úzce propojené s Josefem Englingem, který je v té době již v procesu blahorečení.

Na vánoce 1965 se PJK vrací do Schönstattu a znovu se ujímá vedení celého hnutí. Dává exercicie, školení, doprovází společnosti, skupiny i jednotlivce.

V prvních dnech roku 1968 se v Schönstattě sešlo 11 rodin. Co se dosud v církevních dějinách ještě nestalo, chtěly na základě slov našeho zakladatele a proroka uskutečnit tady a teď - řádům podobné společenství manželských párů povoláných k následování Krista v evangelních radách, model pro křesťanskou rodinu, která žije ze síly úmluvy lásky.

Školení začalo v Sonnenau. Byly vytvořeny stanovy a zvoleno vedení. Kněz, P. Tick, který z pověření zakladatele doprovázel první hodiny nově vzniklého „Institutu rodin“, se stále ujišťoval u zakladatele, co vlastně mají dělat. Na základě velké nejistoty se tehdy rozhodli stanovy i nové vedení zkoušet po dobu jednoho roku. Na konci školení šly rodiny za P. Kentenichem do domu Regina. Ten v hrubých rysech nastínil svou vizi pro institut rodin.

Na závěr pozval všechny rodiny do svatyňky. Tam následovala stručná modlitba:

„Milá Třikrát Podivuhodná Matko a Vítězná Královno Schönstattská!

Pohlédni zde před Tebou ve Tvé svatyňce na prvotiny členů Tvého a našeho institutu rodin! Žehnej všem jednotlivým členům a společenstvím, Žehnej především novému vedení!

Daruj jim – jak vedení, tak také oběma rádcovským rodinám – Opravdového, hlubokého schönstattského ducha, Ducha vnitřního života, Ducha rodinnosti, Ducha ustavičné radosti, veselou mysl, Ducha opravdové svobody, Svobodu dětí Božích! Starej se o to, aby uprostřed dnešního světa představovali vlastní ostrov, ostrov institutu, který na sebe stahuje Tvé zalíbení A neunaví se, vydat pro to celou svou životní sílu, aby byl svět skrze Tebe obnoven, Tvým Synem nasype kadidlo pro oslavení Otce. Naše zvláštní požehnání má proto sloužit vedení rodiny. –

Nos cum prole pia!“

Všichni: *„Benedicat virgo Maria.“*
Pater Josef Kentenich: *„Nové dílo je hotovo, Deo gratias!“*

To byl šok... Jak to hotovo? – má to přece být jen na zkoušku!! Paní Lesiewicz (z rodiny prvních představených) později vyprávěla, jak malá si osobně připadala v této hodině. Ale měla, jako ostatní hlubokou důvěru v P. Kentenicha. Mnoho otázek však stále zůstává nezodpovězeno a rodiny hledají svou originální cestu svatosti dál, ale nyní již s rozhodným a rozhodujícím požehnáním zakladatele. První generace toho mnoho obětovala a položila základy, z nichž dnes žijeme. A věříme, že toto rozhodné slovo a požehnání doprovází institut po celou dobu a bude tomu tak i v budoucnu...

Pro inspiraci do dalších dní a také k zamyšlení, jak na tom jsme, nám může posloužit část výše zmíněné modlitby:

„Daruj jim ...

Opravdového, hlubokého schönstattského ducha,

Ducha vnitřního života,

Ducha rodinnosti,

Ducha ustavičné radosti, veselou mysl,

Ducha opravdové svobody,

Svobodu dětí Božích!“

Čím „žijíme“ onoho opravdového, hlubokého schönstattského ducha, ducha vnitřního života? Jak se projevuje v našem všedním dni duch rodinnosti?

Přejeme sobě i všem, abychom vyzařovali Ducha ustavičné radosti, přijímali Boží dary všeho druhu s veselou myslí a v opravdové Svobodě dětí Božích a tak nesli světu Kristovo poselství.

Kateřina a Jiří Stejskalovi